

SIDNEJAS EV.LUT.LATVIEŠU

Draudzes

Vēstnesis

CHURCH MESSENGER
of the Latvian Ev. Lutheran Church in Sydney.
A.B.N. 82 001 210 144

2019.g. septembris

Tavs prāts

Lai nāk Tava valstība, Tavs prāts lai notiek kā debesīs, tā arī virs zemes.
(Mt 6:10)

Manas sievasmātes sunim Bendži ļoti nepatīk braukt automašīnā. Katru reizi, ka Bendži jūt, ka viņam būs jābrauc līdzī, viņš paslēpjas vai nu zem galda, vai krēsla. Kaut gan parasti, kad Bendži nonāk ciemos pie mums, viņš ir ļoti priecīgs, jo tad var dauzīties ar mūsu sunīti Zaku.

Kādu dienu piebraucu pie sievasmātes mājas un nebiju domājis vest Bendži pastaigā, bet, ieraugot mani, viņš rādīja, ka vēlas iet

pastaigāties. Pieliku pavadu, un viņš priecīgi nāca man līdzī ārā pa vārtiem. Bija saulaina pēcpusdiena, un jutu, ka man vajag saules brilles, kas bija palikušas mašīnā. Kad Bendži redzēja, ka ejam uz auto, tūlīt nolaida asti, un man viņš bija vilkšus jāvelk. Kad Bendži manīja, ka tomēr nekur nebrauksim, viņš atkal bija priecīgs un soļoja man līdzī bez vilkšanas.

Tātad Bendži ūsu brīdi juta nevēlēšanos man sekot, jo viņš savā prātā bija iedomājies, ka kaut kur brauksim. Tas man lika domāt par manām attiecībām ar Dievu. Kad jutu Dieva aicinājumu Viņam dzīvot un sekot, iesāku šo ceļu ar lielu sajūsmu un prieku. Soļoju Dievam līdzī, cik vien labi varēju. Bet, kad man šķita, ka Dievs mani vedīs tur, kur negribu, vai tur, kur biju iedomājies, ka negribu iet, tad, lietojot suņa metaforu, man aste bija lejā un Dievam mani bija jāvelk.

Atskatoties uz visām tām reizēm, man jāatzīstas, ka Dievam vienmēr bija taisnība, un sev pārmetu, ka biju tik stūrgalvīgs un nepakļāvīgs. Cenšos būt labāks, bet ne vienmēr tas izdodas. Domāju, ka citiem arī ir līdzīga pieredze.

Domāju, ka tieši tāpēc Svētajā lūgšanā, ko Jēzus mums atstājis, ir šī frāze un šis lūgums: "Tavs prāts lai notiek." To lūdzot, mēs sevi pakļaujam Dieva gribai – Dieva prātam. Tā ir tā svētīgā dzīve – vieta, kur vislabāk funkcionējam. "Es jums lieku pie sirds, brāļi, Dieva žēlsirdības vārdā nodot sevi pašus par dzīvu, svētu Dievam patīkamu upuri, tā lai ir jūsu garīgā kalpošana. Un netopiet šai pasaulei līdzīgi, bet pārvērtieties, atjaunodamies savā garā, lai pareizi saprastu, kas ir Dieva griba: to, kas ir labs, tīkams un pilnīgs." (Rm 12:1–2)

Manuprāt, labāk būtu tulkot šādi – turpiniet sevi nodot Dievam. Kristietis sevi jau ir nodevis Tam Kungam. Svarīgi sevi turpināt apzinīgi nodot Viņam, jo mēs mēdzam ātri vien pārņemt paši dzīves vadību, kad mūsu griba nesakrīt ar Dieva gribu. Nu tā kā Bendži, kas priecīgi nāca man līdzi tikai līdz mašīnai! Cits piemērs. Manam sunim Zakan patīk doties pastaigā uz mūsu veterinārārstu klīniku, jo tās ārpusē ir dažādas suņu smakas, kas viņu interesē. Zaks priecīgs ieskrien pa vārtiem, pat pa klīnikas durvīm, bet, kad iznāk vetārste un Zaks saprot, ka viņam kaut kas tiks darīts, tad prieks pazūd un viņš pat mēdz atnirgt zobus. Kādreiz jūtos mazliet vainīgs par viņa īslaicīgo prieku, bet zinu, ka, piemēram, pote viņam būs par labu.

Svētā lūgšanā Jēzus mums māca lūgt: "Tavs prāts lai notiek." Svarīgi ir bieži lūgt, jo dzīvojam cīņā starp savu prātu un Dieva prātu, savu gribu un Dieva gribu. Ja mūsu griba, mūsu prāts ir konfliktā ar Dievu, tad pareizais ceļš vienmēr ir pakļauties Dieva prātam. Dievs zina, ko mēs nezinām. Viņš redz visu tā saucamo bildi kopumā.

Turpretīm mēs redzam tikai šauro loku ap mums. Kad izvedu pastaigā Bendži, zināju, ka nebrauksim ar mašīnu, bet viņš to vēl nesaprata. Tādēļ es viņu vilku pret viņa gribu, un galu galā viņš bija laimīgs, jo dabūja pastaigāt un nebrauca mašīnā. Ja

Bendži būtu spējis saprast manus nolūkus, viņš nebūtu pretojies. Ja mēs iemācāmies paļauties un pakļauties Dievam, mūsu ceļojums caur dzīvi ir daudz gludāks un mierīgāks.

Es bieži vien sev atgādinu spēcīgo vārdu, kas lasāms Vecajā derībā Jesajas grāmatā, kur Dievs māca: "Bezdievis lai atstāj savu celu un ļaunprātis savas domas un lai atgriežas pie Tā Kunga, ka Tas par viņu apžēlojas, un pie mūsu Dieva, jo Viņš ir bagāts zēlastībā. "Jo Manas domas nav jūsu domas, un jūsu ceļi nav Mani ceļi," saka Tas Kungs. "Cik augstākas debesis ir pār zemi, tik augstāki ir Mani ceļi pār jūsu ceļiem un Manas domas pār jūsu domām. Jo, kā lietus un sniegs nāk no debesīm un turp neatgriežas, pirms tas nav veldzējis zemi, to apaugļojis un tērpis zaļumā, ka tā dod sēklu sējējam un maiži ēdējam, tāpat tas ir ar Manu vārdu, kas iziet no Manas mutes. Tas neatgriezīsies pie Manis tukšā, bet tam jāizdara tas, ko Es vēlos, un jāizpilda savs uzdevums, kādēļ Es to sūtīju." Jo ar prieku jūs iziesit un mierā jūs tiksit vadīti; kalni un pakalni jūsu priekšā gavilēs, un visi koki laukā priecīgi sveicinās. Ērkšķu vietā uzaugs cipreses, dadžu vietā mirtes. Un tas būs Tam Kungam par slavu un par mūžīgi paliekamu zīmi." (Jes 55: 7–13) Šis citāts ir tik varens un skaists! Dievs skaidri atgādina, ka Viņa domas un Viņa ceļi ir daudz augstāki nekā mūsu. Mēs esam ierobežoti, Dievs nē. Mūsu motivācija bieži ir savīga, Dievam – mīlestībā balstīta. Mūsu spēks ir vājš un ierobežots, Dievam – bezgalīgs. Mūsu zināšanas ir niecīgas, Dievam pilnīgas. Dievs visu spēj, visu zina, visur ir. Viņš ir Dievs, mēs cilvēki.

Dievs mums atgādina, ka Viņa Vārds vienmēr piepildās. Tas nozīmē, ka Dieva griba, Viņa prāts, Viņa nodoms, Viņa Vārds notiks – vai mēs stāvam ar Dievu vai pret Viņu. Es izvēlos stāvēt ar Dievu. Kad paklausām Dieva gribai, tad Viņš saņem

godu, bet mēs un tie, kas ap mums, – neaprakstāmu svētību.

Jēzus ir mūsu priekšzīme. Ģetzemenes dārzā Viņam bija karsta cīņa starp Tēva prātu un savu paša cilvēcisko gribu. Jēzus lūdza, ja iespējams, lai šis kauss paiet Viņam garām, jo zināja, cik rūgts būs šis ciešanu kauss, un Viņa cilvēciskā puse turējās pretī. Jēzus cīnījās karsti un smagi, Viņa sviedri pilēja kā asinis. Bet tad: "Tomēr ne kā Es gribu, bet kā Tu gribi." (Mt 26:39b) Šinī momentā mūsu pestīšana kļuva droša. Jēzus sevi pakļāva Tēva gribai, un Viņa paklausība panāca iespēju, ka ikviens, kas tic, saņems grēku piedošanu un mūžīgo dzīvi. Bez tam ar savu pakļaušanos Jēzus tagad paaugstināts pie Tēva labās rokas mūžīgi un Viņam dāvāts Vārds pāri visiem vārdiem, un reiz katrs ceļš locīsies Viņa priekšā, un katra mēle apliecinās, ka Jēzus Kristus ir Kungs. Slava Dievam!

"Neesiet kā zirgi, kā mūļi, kam nav saprašanas, kam iemaukti un laužņi jāliek mutē, kad viņi negrib nākt pie tevis. Bezdievīgajiem ir daudz sāpju, bet, kas uz To Kungu cer, to Viņš ietin Savā žēlastībā. Priecājieties par To Kungu, jūs taisnie, un gavilējiet visi, kam ir skaidra sirds!"

(Ps 32:9–11)

Āmen.

māc. Colvin MacPherson

DIEVKALPOJUMI

SV. JĀŅA BAZNĪCĀ—HOMBUŠĀ

SEPTEMBRĪ

Svētdien,15.plkst.10.00—dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

Svētdien,22.plkst.11.00—Pļaujas svētku dievkalpojums..Pēc dievkalpojuma Pļaujas svētku sarīkojums.

Svētdien,29.plkst.10.00—dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

OKTOBRĪ

Svētdien,6.plkst.10.00—dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

Svētdien,13.plkst.10.00—lasītais dievkalpojums.

Svētdien,20.plkst.10.00—Kapu svētki latviešu kapos.

Svētdien,27.plkst.10.00—Reformācijas svētku dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

NOVEMBRĪ

Svētdien,3.plkst.10.00—dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

Svētdien,10.plkst.10.00—lasītais dievkalpojums.

Svētdien,17.plkst.10.00—Valsts svētku dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

Svētdien,24.plkst.10.00—Mīrušo piemiņas dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

DECEMBRĪ

Svētdien,1.plkst.10.00—1.Adventes svētdienas dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

Svētdien,8.plkst.10.00—2. Adventes svētdienas dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu.

ALTĀRA DEKORĒŠANA DIEVKALPOJUMOS

SEPTEMBRĪ

Svētdien,15. M.Timermane/A.Zodiņa

Svētdien,22. A.Medne/S.Graudiņa

Svētdien,29. L.Vilciņa/A.Zīda

OKTOBRĪ

Svētdien,6. L.MacPherson

Svētdien,13. B.Liberte/R.Hāgena

Svētdien,20.— Kapu svētki

Svētdien,27. R.Plikše/V.Galviņa

NOVEMBRĪ

Svētdien,3. L.MacPherson

Svētdien,10. M.Timermane/A.Zodiņa

Svētdien,17. A.Medne/S.Graudiņa

Svētdien,24. L.Vilciņa/A.Zīda

DECEMBRĪ

Svētdien,1. L.MacPherson

Svētdien,8. B.Liberte/R.Hāgena

DEŽŪRAS DIEVKALPOJUMOS

SEPTEMBRĪ

Svētdien,15. J.Turmanis

Svētdien,22. I.Birze

Svētdien,29. J.Rīmanis

OKTOBRĪ

Svētdien,6.	U.Hāgens
Svētdien,13.	Judy Trumpmanis
Svētdien,20.—	I.Birze -Kapu svētki
Svētdien,27.	A.Kristovskis
<u>NOVEMBRI</u>	
Svētdien,3.	J.Turmanis
Svētdien,10.	I.Birze
Svētdien,17.	J.Rīmanis
Svētdien,24.	U.Hāgens
<u>DECEMBRI</u>	
Svētdien,1.	Judy Trumpmanis
Svētdien,8.	A.Kristovskis

BĪBELES STUNDAS/GARĪGAS PĀRRUNAS

Katru ceturtdien,
plkst.10.00

Draudzes namā.

Interesantas pārrunas un
jauka sadraudzība, kā arī
garīgas pusdienas.

Noskatāmies Dieva
Vārda izskaidojumus un
pārdomas par speciālu
tēmatu, tad pārrunājam

redzēto . Dalāmies ar jautājumiem un
piedzīvojumiem. Nekāda iepriekš zināšana
par Bībeli nav vajadzīga, tikai interese
iepazīties tuvāk ar mūsu ticību.

Kā Dāvids raksta: „**Baudiet un redziet, cik**

Tas Kungs ir labs.” 34.Ps.9

Ja tev ir laiks ceturtdienas rītā, kāpēc
neizmēģināt? Ko tu vari zaudēt? Iegūt vari
daudz.
Visi mīļi gaidīti.

Apbedīšanas lietas:

Draudze iesaka un lieto.

Viņus var sasniegt katrā laikā zvanot:
(02) 9746 2949

***Paldies visiem kas mani apsveica dzimšanas
dienā.***

PĻAUJAS SVĒTKI

Svētdien, 22.septembrī,
plkst.11:00

Your Will

Your kingdom come.

Your will be done,

On earth as it is in heaven. Mt.6:10

My mother in law's dog Benji really dislikes driving in the car. Every time that he senses that he is about to go for a car ride, he hides under the table or a chair.

Most of the

time, his trips in the car are short these days, as they usually mean a visit to our place. He likes coming over to our place to visit with Zac.

On Monday I went over to Tamara's place to do some things. As soon as I got there, Benji indicated that he would like to go for a walk. I put on his harness and lead and he happily came with me out the gate. It was a sunny afternoon and I decided that I should put on my sunglasses, which were in my car. As soon as Benji saw that we were heading towards the car, he sat down and didn't want to come with me. I had to drag him along. I got my glasses and we headed up the road. When Benji realised that we were not going to drive anywhere, he began to trot along quite happily. For a brief moment he was not happy to walk with me, while he thought we were going in the car, but then when he realised that we were not, he was happy to follow me.

This incident made me think about mine and your relationship with God. When I first

heard and felt God's call to follow Him, I set off with great joy and enthusiasm. I walked with God the best I could. After a while, when I began to think that God was taking me along a path that I didn't like, or that I imagined I didn't like, then to use a dog metaphor – my tail was down and God had to drag me along.

As I look back over my life, I have to acknowledge that God's path was always the right one at the right time. Sometimes I kick myself for being so stubborn and reluctant to follow Him. I am trying hard to be better, but I don't always succeed. I believe that I am not alone in this. All who try to follow God and walk in His ways experience this. I believe that it is for this reason that Jesus included this phrase in The Lord's Prayer- "Your will be done..."

When we pray that God's will be done, then we are submitting to God's will. This is a blessed thing to do. When we are submissive to God's will and obey Him, then we function at our very best. This is why Paul wrote in his letter to the Romans:

**"Therefore I urge you, brethren, by the mercies of God, to present your bodies a living and holy sacrifice, acceptable to God, which is your spiritual service of worship.
2 And do not be conformed to this world, but be transformed by the renewing of your mind, so that you may prove what the will of God is, that which is good and acceptable and perfect. " Rom.12:1-2**

I remind you that the original Greek would be better translated as "Continue to present your bodies...." Please note that these words are written to the brethren – that is fellow believers in The Lord Jesus Christ. A Christian is one who has already submitted to God in faith. What Paul is teaching us is that this submitting to God and His will is an ongoing practice. All too easily we take back

the control of our lives, we take back the reins so to speak. We submit to Him with great enthusiasm, but when His will and our will lead in different directions we wrestle back the control and try to steer God the way we want to go. A bit like my experience with Benji on Monday.

Another example is our dog Zac. He likes to walk down to our local Vet hospital. The courtyard fascinates him and there are lots of interesting smells. He drags me in through the gate and even into the clinic itself. If we are there for vaccinations, the moment he sees the vet coming, he changes his mind. Sometimes he even begins to growl and I literally have to drag him into the consulting room. I sometimes feel a little guilty that his pleasure is suddenly gone and that for a short while he will have to endure some discomfort, but I also know that the jab he will get will vaccinate him from serious illness.

In The Lord's Prayer, Jesus teaches us to pray: "Your will be done."

This is a prayer that we should pray often, as we find ourselves in a constant battle between God's will and our own will. If our will is different to God's, then the right choice is always to follow God's Will. He knows everything. He knows and sees what we do not. He knows the end from the beginning. We see things with a very narrow perspective.

On Monday, when I went out with Benji I knew that we were not going to drive anywhere. He didn't understand that. I dragged him along past the car, against his will at that moment, because I knew that he would benefit from, and enjoy the walk, which he

did. In the end he was happy that he had had a walk. If he had been able to understand that I was merely going to the car to get my glasses and not to drive him anywhere, he wouldn't have resisted. In the same way as he didn't discern the full picture, we don't discern and understand the full picture of what God is doing. When we learn to simply trust in Him, then our journey through life is a lot smoother and more peaceful.

I often like to remind myself of this powerful passage in the Old Testament where God speaks to us through His prophet Isaiah:

*"Let the wicked forsake his way
And the unrighteous man his thoughts;
And let him return to the Lord,
And He will have compassion on him,
And to our God,
For He will abundantly pardon.*

⁸ *"For My thoughts are not your thoughts,
Nor are your ways My ways," declares the Lord.*

⁹ *"For as the heavens are higher than the earth,
So are My ways higher than your ways
And My thoughts than your thoughts.*

¹⁰ *"For as the rain and the snow come down from heaven,
And do not return there without watering the earth
And making it bear and sprout,
And furnishing seed to the sower and bread to the eater;*

¹¹ *So will My word be which goes forth from My mouth;
It will not return to Me empty,
Without accomplishing what I desire,
And without succeeding in the matter for which I sent it.*

¹² *"For you will go out with joy
And be led forth with peace;
The mountains and the hills will break forth into shouts of joy before you,
And all the trees of the field will clap their*

hands.

¹³ “**I**nstead of the thorn bush the cypress will come up,
And instead of the nettle the myrtle will come up,
And it will be a memorial to the Lord,
For an everlasting sign which will not be cut off.” Is.55:7-13

This passage is so powerful and beautiful. God is clearly reminding us that His ways and His will are far superior to ours. We are limited and He is not. Our motivation is often selfish, God’s is always love. Our strength is limited and we are often weak and helpless, God is omnipotent (all-powerful). Our knowledge is limited- God is omniscient (all-knowing).

God is ever present everywhere (Omni-present). Given that God is Omnipotent, omniscient, and omnipresent, and we are not, whose will is better?

God also reminds us that His Word is always fulfilled. His Word is always accomplished. That means that His will and His ways will always be accomplished no matter what. Whether we stand with Him or against Him, His will, will be fulfilled. Personally, I choose to stand with Him, because there is a great blessing that goes with that:

“For you will go out with joy
And be led forth with peace;
The mountains and the hills will break forth into shouts of joy before you,
And all the trees of the field will clap their hands.

¹³ “**I**nstead of the thorn bush the cypress will come up,
And instead of the nettle the myrtle will come up,
And it will be a memorial to the Lord,
For an everlasting sign which will not be cut off.” Is.55:12-13

What a beautiful scene we have depicted

here. This is a victor’s parade. The mountains and hills are rejoicing and the trees are clapping as you go past.

When we submit our will to God’s will then that brings Him glory, and blessings to us and those around us.

Jesus is the prime example. In the garden of Gethsemane He had a battle between His Father’s will and His own human will. He prayed that if it were possible, that the cup of suffering would by pass Him. He knew this was an extremely bitter cup and His human side was fearful. He wrestled so hard that His sweat dropped down like droplets of blood. But then He finally prayed: **“y**et not as I will, but as You will.” Mt.26:39

At that moment our salvation was secured. Jesus submitted to the Father’s will and His obedience has made it possible for all people to be saved, to receive forgiveness from sin, and to live eternally with Him in Heaven. Secondly, His obedience and humility, led to His exaltation where He now sits at the right hand of the Father, and one say every knee shall bow and every tongue confess that He is Lord.

Praise God.

I close with an excerpt from Psalm 32:

Do not be as the horse or as the mule which have no understanding,
Whose trappings include bit and bridle to hold them in check,
Otherwise they will not come near to you.

¹⁰ **M**any are the sorrows of the wicked,
But he who trusts in the Lord, lovingkindness shall surround him.

¹¹ **B**e glad in the Lord and rejoice, you righteous ones;
And shout for joy, all you who are upright in heart.

Amen.

Pastor Colvin S.MacPherson

SVARĪGI DATUMI

22.septembrī—PLAUJAS SVĒTKI

20.oktobrī—KAPU SVĒTKI

17.novembrī—VALSTS SVĒTKI

24.novembrī—MIRUŠO PIEMIŅAS DIENA

1.decembrī—1. ADVENTES SVĒTDIENA

Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību, jo Dievs Savu Dēlu nav sūtījis pasaulei, lai Tas pasauli tiesātu, bet lai pasaule caur Viņu tiktu glābta.

Jn.ev.3:16

**Draudzes mācītājs
Colvin S. MacPherson**

Pieņem draudzes locekļus draudzes kancelejā pirms un pēc dievkalpojumiem. Citās reizēs, ieskaitot vakarus, pēc vienošanās.

Draudzes kancelejas telefons

(02) 9746 1934 **Adrese** 30 Bridge Road, HOMEBUSH, 2140

Draudzes E-pasts

sidlatvdraudze@ozemail.com.au

Draudzes tīmekļa adrese:

www.sydneylatvianchurch.org.au

Draudzes mācītāja mājas adrese

9 Beaumaris St, Enfield, 2136

Mobīlais telefons 0412 024 476

E-pasts colvinmacpherson@gmail.com

Draudzes priekšnieks

Eigits (Goga) Timermanis

271 Hudson Pde, Clareville, 2107

Mājas tel. 99182306

Mobīlais 0414 479 001

E-pasts timermanis@ozemail.com.au

Dāmu komitejas priekšniece

Tamāra Koškina

1/13 Ireland St, Burwood, 2134

Mobīlais 0421 320 870

E-pasts tamarakosk@iinet.net.au